

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREEL & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
REGULIERNWAL (Steenderpoort)
— TONGEREN —
Postчек № 84855. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel . . . . . fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws . . . . . fr. 2,00
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels . . . . . fr. 3,50
Elke regel inder . . . . . fr. 0,75

Benauidheid, Werkkrachten en Machines doch Hoop in de Toekomst

Wij lezen in den « Bode van H. Hart », 1934, blz. 410: « Vijanden rondom ». Wanneer een gelovige tegenwoordig zijn blik eens laat rondwaaiven over de wereld, kan het hem wel bang om het hart worden. In het onmetelijk Rusland, een vierde der hiele bevolking van Europa bevattend, zet het kommunisme zijn weldoortdachte, verrijnd wreede ontchristelijking van het volk met hardnekkige verbotendheid door, tot in 1937, naar het nieuwste « Vijandenplan », het laatste spoor van uitwendige godsdienstigheid weggeruimd zal zijn. In Mexico doet een regeering van half beschaafde Indiaanische vrijmetelaars haar uiterste best, om het atheïstische der Soviets te evenaren en het gelovige volk van alle verkeer met priesters, bisschoppen en Paus voor goed af te snijden.

Elders in het groote Amerikaanse werelddeel, zelfs waar het christendom onder schijnbaar gunstige omstandigheden zich nog ontwikkelt, neemt de bedrijvigheid van goddelooze of anti-katholieke geheime genootschappen steeds scherper vormen aan, en doinst zelfs niet terug voor het sbran- den en verwoesten van katholieke gebouwen en inrichtingen.

Dichter bij ons zijn de laaiende vlammen van kloosters, kerken en scholen in het uitwendig katholieke Spanje nog in ieders geheugen.

Verder in ditzelfde artikel drukt de schrijver, Dr. J. B. Ponkens, S.J., op den strijd tegen de Kerk in Frankrijk, op de heidensche verwoeding in Duitsland en op onze eigen, inlandsche moeilijkheden.

En toch, ook in dit opzicht dient hoop in de toekomst ons te sterken en zelfs te doen jubelen. Immers, nog nooit boekte de geschiedenis zulken heerlijken opbloei der missien over heel de wereld.

En deze werken der afgezanten van de blijde tijding, van het Evangelie, zijn zoo belangrijk voor de toekomst van het Christendom, dat Z. H. de Paus Pius XI, niet ophoudt er zijn voortdurende aandacht aan te besteden.

Neem slechts het eerste, het gevaarlijkste brantpunt van den strijd tegen het Christendom, waarvan hoogst zwaaradig werd: het groote, communistische Rusland. Het stichten van katholieke centra in dit groote land, was onder het oude regime, zoonit verboden, nu toch schier hulpeloze arbeid. En nu? Natuurlijk het nu dit regerings-telsel is zooals hooger gezegd. Maar het zal niet blijven duren. En na den ondergang van de Orthodoxe kerk, die vroeger oppermachtig was en die door het huidige stelsel ten gronde gericht werd, zal in de toekomst een groot arbeidsveld voor de Katholieke Kerk openliggen. Daaraan twijfelt Rome niet. Meer nog men bereidt zich daarop voor. Neam even « Missie-Kalenders van 1934 uitgegeven door de E.E.P.P. Jezuzieten te Leuven, op blad 29 September 1934. Ge leest er:

« Toekomst-droomen. Na zooveel bliken van goedheid aan onze Oekraïense Missie, door den Hemel in het verleden reeds geschonken, mogen we stoutmoedig grootsche plannen voor de toekomst konst-ruen... »

« Wij droomen van een grootschen strijd: het terugorengen der Orthodoxen in den moederschoot, der ééne, ware Kerk. Duizenden, miljoenen afgedwaalde broeders moeten tot de Moederkerk teruggebracht. En dat begint werkelijkheid te worden. Niettegenstaande allen moeilijkheden: ingewortelde vooroordeelen en schijnbaar onoverkomelijke bezwaren en misverstanden, spijs openlijken tegenstand, lage kuisperien — zonder genag te maken van volsn moeilijkheden — slaagden wij erin ons te vestigen in Wolhynië, en nogwel te Kowel, 3 hart van die orthodoxe str-ek... »

« Om juist te zijn, zullen wij bijvoegen, dat deze propaganda-arbeid nog niet over de grens van Soviet-Rusland heenging, want Kowel bevindt zich in Polen. Maar dit missie, aldaar werkzaam heeft, zooals men leest, grootsche verwachtingen voor de toekomst. Ze zal op het geschikte oogenblik, gered zijn, om door middel van de bekende Orthodoxen tot diep in Klein- en Groot-Rusland toe te dringen en snelle wroevingen te maken. Ook op godsdienstig terrein is voorbereiding en strategie, van niet te vermaden factor voor de eindoverwinning.

De twee aanhalingen: « Vijanden rondom » en « Toekomst-droomen » namen te veel plaats in en rekten dit artikel. Wij zullen een anderen keer nog andere inlichtingen over een hoopvolle toekomst mededeelen.

Werkkrachten en Machines

In een vorig artikel wezen wij op de ongelukkige gevolgen van een te spoedige uitbreiding van het machinisme. Wij drukten op deze karakteristiek: De te spoedige uitbreiding. Want gezegde uitbreiding moest komen, kon niet vermieden worden. Immers veronderstelt, voor een oogenblik slechts, een ongewenscht verbot van uitbreiding van het machinisme in ons land. Het gevolg zou zijn dat de voortbrengingskracht van onze werklieden lager zou staan dan elders. En dan? Wel dan zou het land met meer en betere machines ons zijn waren opringen.

Wanneer men nu aan de werken van het Albertkanaal komt, treft ons reeds het aantal vreemde merken, die op de machines voorkomen. Die Duitse of Amerikaanse machines worden hier benuttigd, omdat de Belgische nijverheid zulke tuigen niet maakte.

Had men het kanaal ook niet zonder die machines kunnen graven? Ongetwijfeld, en waarschijnlijk nu, zonder er langer aan te arbeiden dan nu. Immers de 123 kilometer lange Zuid-Willensvaart van Maastricht naar 's Hertogenbosch werd van 1822 tot 1826 gemaakt zonder zulke machines. Men was verplicht toen veel werkvolk in dienst te nemen en zelfs beroep te doen op de Luiksche, vrouwelijke bodragsters (botteresses).

Doch wanneer men thans met de werken van het Albertkanaal begint, kon men de uitbreiding van de crisis der werkloosheid nog niet voorzien. Daarbij zonder de benutting van de machines zouden de werken veel duurder kosten; misschien zouden die werken bij gebrek aan de noodige gelmidelen niet voortgezet worden, en niet op het gewenschte tijdstip voltooid geraken.

Men had dus redenen om machines aan te wenden. Maar vreemde machines? En toch, België is een land dat machines voortbrengt. Indien het zijn eigen markt niet voor den invoer van vreemde machines oenzet, gaan andere nijverheidslanden ook geen Belgische machines toelaten. En men heeft al te veel aan beperking van den internationalen handel gedaan, te veel mogelijkheden voor den handel aan de grenzen opehoopt.

Het tijdelijk te werk stellen alhier van verbeterde vreemde machines drijft onze nijverheid den weg van vooruitgang op, en vuurt den uitwinningssgeest aan. Men zou geen nieuw werk als het Albertkanaal meer moeten ondernemen, zonder dat ook in ons land zulke groote griepers, uitgravers, enz. gemaakt werden. Het tot stand komen van betere, grotere werkhuzen geeft definitief werk aan de arbeiders en dit is belangrijker, dan het bijeenbrengen van arbeiders voor werken die slechts een paar jaren duren en dus geen duurzame broodwinning kunnen bezorgen.

Oudheidkunde.

NIEUWE BELANGRIJKE ONTDEKKINGEN TE TONGEREN.

Gedurende de afgelopen week hebben de rtoelerswerken als het ware heel een bladzijde van de geschiedenis van Tongeren aan de oudheidkundigen voorgelegd. Inderdaad, men heeft een groot gedeelte van de lange Kieienstraat op een diepte van 2.50 m. opengedolgd om de buizen te plaatsen. Dientengevege heeft men den ouden Romeinschen weg overal ontmoet. Deze weg behoorde niet tot de voornaamste verkeerswegen want de dikte der grintlaag was gering. Daarentegen stelde men een dikte vast van 45 tot 60 centimeter, dikte voor twee kiezelwegen die de Kieienstraat dwars doorsniden. Deze beide kiezelwegen zijn goed bewaard gebleven en hadden beide een breedte van 6 meters. 't Is merkwaardig: geen van deze beide groote verkeerswegen bevindt zich onder de huidige straten. De eerste snijdt de Kieienstraat door ter hoogte van den hof van M. Baron Meyers, senator, en den tegenoverliggenden hof; de tweede haan komt met den Noordrand op de hoogte van den voormuur van het hofhuis van Predikheerenstraat en Kieienstraat en den tegenoverliggenden maubelwink. Een andere merkwaardigheid die duidelijk vastgesteld werd is de aanwezigheid van de overblijfselen van meer dan vijftien gebouwen die men onder de Kieienstraat ontmoet heeft. En wel bepaald vond men overblijfselen onder de goed afgetekende Romeinsche kiezelweg die de straat vormde. De meeste van die gebouwen moesten in hout en leem geweest zijn, maar men vond ook den onderbouw van twee belangrijke steenen gebouwen. De aanwezigheid dier gebouwen teekent zich door putten van humusaarde, in de onbewerkte grondslag af, en daarin vindt men veel Romeinsch pottenwerk. Bijna met elke vondst van dit pottenwerk heeft men stukken van het mooie roode werk, meest afkomstig uit Zuid- en Midden Gallië. Door de naaststempels en reliëfsbalden dezer terra sigillata kan men de vorststen goed

datoren. Een groot deel is uit de eerste eeuw onzer tijdrekening. En bijgevolg kan men van nu af reeds eenige belangrijke beschitten trekken, namelijk: Heel het benedengedeelte van de Kieienstraat was reeds gedurende de eerste periode der Romeinsche overheersching bewoond. Geen omheinsmuur doorsneed de Kieienstraat van Oost naar West en dus moet deze omheining verder Zuidwaarts langsheen of onder de bedking van den Jeker gezocht worden. De Kieienstraat die zoo's hooger gezegd van lateren datum is dan de resten van gebouwen, die het pottenwerk opleverden, schijnt aangelegd, na de verkleining der stad, in de vierde eeuw.

De oudheden worden zorgvuldig verzameld en in het Museum met juiste aanduidingen nopens diepte en plaats der vondsten neerzetzend zoodat later de studie voor de liefhebbers van de stad en van elders mogelijk blijft.

De vriendelijkheid, die dier tvaardige medewerking der aannemers en werkliden jegens de oudheidkundige zoekers is boven allen lof verheven. Men hoopt dus, en niet zonder reden, een heel beeld van het onderaardsch Tongeren, vooral dat voor de Romeinsche periode te bekomen.

DOORGRAVING VAN DE KIEIENSTRAAT (Bovengedeelte).

Wij vestigden in een ander artikel de aandacht op de doezang van het beneden gedeelte der Kieienstraat en op de l-angrijke oudheidkundige resultaten die alzo bereikt werden. Wij hebben het hier over het bovengedeelte, dier straat, dit is het deel tusschen de Predikheerenstraat en de Maastrichterstraat. Hier bevond men zich overal in diep omgewoelde terreinen, waar in den loop der tijden, de menschelijke bewoning vel zeer diepe sporen achterliet, doch tenselvoe van de overblijfselen van verschillende tijdperken niet zooals lager af de opvolging dier tijdperken liet vaststellen. De dikte der aanvullende lagen van afbraak en overblijfselen bereikt hier overal bij de drie meters, en op verschillende plaatsen is de spade dan nog niet tot op de onbewerkte laag doorgedrongen. In de onderste laag, vindt men hier ook weer op tal van plaatsen overblijfselen van het mooie Romeinsche pottenwerk met hoogrood glazuur. Tegenover het huis Slegers en Allée Verte, doll men ook goed bewaarde stukken van mooie donkerroode wandbezzetting uit een Romeinsche zaal op.

De belangrijkste doorgraving nochtans was die van een darden grootten kiezelweg die de Kieienstraat van West naar Oost doorsneed. Deze derde kiezelweg was niet zoo breed als de twee andere ondergrondse wegen hooger op in ons overzicht vermeld. Hij had slechts 3.60 m. breedte. Maar hij was wel de interessantste van alle drie. Inderdaad de eerste bedding van den weg of straat bestond uit een 25 cm. dikke laag van groote ijerhoudende steenblokken. Op deze steenlaag bevonden zich dan twee in kleur verschillende grintlagen, hebbende te zamen een halven meter dikte, waarop dan nog aanvulling van lateren datum. Het geheel reikte tot een diepte van 1.15 m.

Deze ondergrondse kiezelweg was op een afstand van slechts 10 m. gelijklopend met den kiezelweg, dien wij elders op den hoek van Predikheeren- en Kieienstraat vermeldten. Men verliest zich in gissingen nopens de oorzaak van deze stratenvershuiving: eerst ten Noorden, en dan ten Zuiden der Predikheerenstraat, — of omgekeerd — en dan tijdens de latere eeuwen, en nu nog, op de huidige plaats. O vergankelijkheid der dingen; zelfs de straten bleven niet op hun plaats, zoodat ook het spreekwoord « zoo oud als de straat », geen doeltreffende vergelijking daartelt.

BUITENLAND

ENGELAND.

Bericht aan de offerbloedigen. — In de kerk van Watford hangt op een zeer in 't ook vallende plaats een bericht uit, dat als volgt luidt:

« Deze kerk is den ganschen dag geopend. De dieven zijn er welkom, doch men zoekt hen niet binnen te treden, tenzij ze 't inzicht hebben te bidden en zich te bekeeren. In ieder geval worden zij gewaarschuwd dat de offerblokken dagelijks gelidigd worden, zoodat het hun in niets baten kan ze open te breken; intagendeel! De sloten zouden er onbruikbaar door worden en zij zouden als wij zouden er alleen een opwelling van misnoegdheid bij winnen.

— Het geheim van een vader. — Na dertien jaar lang, dag aan dag zijn woning te hebben verlaten met een in bruin papier gewikkeld pak, waarvan de inhoud streng geheim werd gehouden voor de kinderen, is William Enright, van Londen, wegens bedelarij aangehouden en de « schande » een publiek geheim geworden. Enright verloor in 1921 een been — en daardoor raakte hij ook zijn betrekking kwijt. Hij had een vrouw en twee kinderen te verzorgen en ten einde raad kocht hij een har-

monica leerde de buspeling en trok er dagelijks op uit, om geld in te zamelen. De kinderen mochten vooral niet weten, hoe hun vader in zijn onderhoud voorzorg, het muziekinstrument werd zorgvuldig verpakt en verborgen en met een dakgat voor de tram trok de invalide zoo vor mogelijk van zijn woning weg om geld op te behalen.

De politievchter dacht niet lang na over het vonnis: vrijspraak. En als tweede beoening kreeg de vader den dank van zijn zeventienjarige zoon Robert, die trotsch is op den harden strijd van zijn ouders. Hij heeft een goede schoolopleiding kunnen krijgen, won een beurs, spreekt Fransch en Duitsch, en vond een betrekking op een Londensch kantoor.

MEXICO.

De kerkvervolging. — « STIL PROTEST » DER KATHOLIEKEN. — Nadat het verzoek van den katholieken Vrouwenbond waarbij aan den President van Mexico werd gevraagd om de kerken weer voor de eere- dienst open te stellen, was afgewezen, hebben 30.000 katholieken een groote demonstratie georganiseerd die in voorberedige orde in alle stilte door de straten der hoofdstad trok naar het Palais van den President. De geheele politiemacht van Mexico was gemobiliseerd om de betoegers uit-en te jagen. Er werden traangasbommen gebruikt en rake klappen met den gummistok uitgedeeld: tenslotte heeft de politie van haar vuurwapens gebruik gemaakt en meerdere personen neergeschoten.

Desondanks is de optocht onverstoortbaar kalm verder getrokken. Toen de Central Plaza bereikt werd, stelden de betoegers zich op voor het paleis en bleven de 30.000 katholieken een half uur lang zwijgend staan. Daarna gingen de betoegers in kleine groepen uiteen. Deze betoering was een stil protest tegen het afwijzen van het bovenbedoelde verzoek.

FRANKRIJK.

Aardig avontuur van een deserteur van den grootten oorlog. — De rijkswachter van Angoulême ontving Maandag het bezoek van een man van een vijftigtal jaren, die zich kwam gevangen geven. Het was zekere Gilles Metayer, geboren te Angoulême in 1882 en die tijdens den grootten oorlog uit het leger weggelopen was.

Den 28 September 1915 was Metayer heemaal ontzenuwd door een gewelddig gevecht, uit zijn regiment weggelopen, dat toen te Mourmelon-e-Petit lag. Maar hij had aan een gesneuvelde Belg (is dat mogelijk?) zijn krijgsleven ontnomen. Hij verstopte zich eenigen tijd te Troyes, vervolgens te Parijs. Daarna ging hij gedurende verscheidene maanden naar Den Haaver, keerde weer naar Parijs en liet zich vervolgens voor verscheidene jaren inlijven bij de Belgische vloot, aan boord van den « Butterfly ».

Toen zijn dienstdij om was, keerde hij naar Den Haaver weer, waar hij huwde en een kind had. Einde 1921 wilde hij Angoulême weerzien. Hij bogaf zich bij zijn broer, die hem bij zijn moeder leefde. De arme vrouw, die hem dood waarde, wilde hem niet herkennen. Zij droeg den rouw, trok een pensioentje en had de kriegsmelding en het oorlogskruis ontvangen. Ook werd hij door niemand van al wie met hem vroeger in betrekking geweest was herkend. Het officieel bericht van zijn overlijden was regelmatig op het stadhuis ontvangen en een besluit van 28 Juni 1931, gesteund op militaire stukken, bevestigde dat hij den 31 December 1915 gesneuveld was.

Metayer werd in vrijheid gelaten met het verzoek zich ter beschikking van het gerecht te stellen, tot er over zijn lot beslist zij.

Gruwelijken Moordanslag

KONING ALEXANDER VAN JOEGOSLAVIE TE MARSEILLE VERMOORD.

M. BARTHOU, FRANSCH MINISTER VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN EVENENS ONDER 'T MOORDEN LOOD GEVALLEN

Een gevoel van walg en afschuw heeft de beschaafde wereld bevangen bij het vernemen van den gruwelijken moordanslag, welke Dinsdag namiddag is geploegd geworden in de Fransche havenstad Marseille op Z. M. Koning Alexander van Joego-Slavie, op M. Barthou, Fransch Minister van Buitenlandsche Zaken en de leden van den officieelen stoet, welke Z. M. Koning Alexander ging afhaken en verwelkomen bij zijn bezoek in Frankrijk.

Koning Alexander, M. Barthou en generaal Georges werden gedood, gevallen onder de kogels van een Joego-Slavischen moordenaar; andere personaliteiten werden gekwetst. De moordenaar zelf werd door het volk om het leven gebracht. Dit was beknopt de tragische tijding welke Dinsdag in den valavond per radio werd uitgezonden.

De feestelijke opwaling te Marseille. Ter gelegenheid der aankomst van Ko-

ning Alexander van Joego-Slavie te Marseille, waren Dinsdag namiddag de openbare gebouwen bevlagd. MM. Barthou en Pietri waren in de Fransche havenstad gekomen. Terwijl minister Barthou zich naar de prefectuur begaf, heeft M. Pietri zich onmiddellijk naar den kruiser « Colbert » begeven, die met de « Duquesne » uit Toulon aangekomen was.

De schepen van het eerste Fransche eskader hadden Toulon verlaten toen de Joego-Slavischen kruiser « Dubrovnik » te gemoet te varen, aan wiens boord zich Koning Alexander bevond.

De aanslag. Aan de landingskai te Marseille werd Koning Alexander door de Fransch, personaliteiten verwelkomd, terwijl een ontzaglijke massa uitbundig toejuichte.

De Koning en minister Pietri, die den Vorst aan boord had verveugd, stapten te Marseille af aan de « Quai des Belges ». De Koning hield een korten troepenschouw. Hij werd vervolgens door een rijtuig opgevoerd, waarin hij stee met minister Barthou en generaal Georges. Het rijtuig werd vervolgens voorafgegaan door een peloton mobiele wachten. Het volk juichte zeer geestdriftig toe onder het feestelijk gewuil der vlaggen.

Op de « Place de la Bourse » juist tegenover het « Café glacier » sprong plots een kerel uit de menigte, gewapend met een geweer « parabellum » en loste 20 schoten in de richting van het koninklijk rijtuig.

De Koning werd in het hart en lever getroffen. Hij stortte bewusteloos in het rijtuig neder. Ook minister Barthou en generaal Georges werden doodlijk getroffen. Alle drie werden naar de prefectuur overgebracht.

Koning Alexander stierf de eerste, zonder tot het bewustzijn te zijn teruggekeerd. De vrouw van den proffekt, Madame Jonart, sloot hem de oogen. Minister Barthou overleed te 17.40 u. en kort daarop generaal Georges.

De moordenaar werd met sabelhouwen neergeslagen door de soldaten en zoo goed als dood naar het gebouw der Surete overgebracht.

De dader van den gruwelijken aanslag. Een handelaar uit Zagreb.

De dader van den afschuwelijken aanslag en die na zijne misdaad neergeschoten werd, is de genaamde Petrus Kalemec, geboren te Zagreb den 20 December 1899. Hij was in die stad gevestigd als handelaar. De moordenaar was in bezit van een paspoort, dat hem afgevaardigd werden den 30 Mei 1934 te Zagreb zelf. Hij was den 28 September in Frankrijk gekomen langs Valorbe.

Pozing tot zelfmoord. De moordenaar, nad geboezigd zich een kogel in den mond te schieten. De politieagenten hebben hem er echter den tijd niet toe gelaten. De schurk werd neergeschoten op de Place de la Préfecture.

De Koningin als bij wonder aan den aanslag ontsnapt.

Het bezoek van den Koning van Joego-Slavie te Parijs, had ten doot vriendin-bepelijke besprekingen te voeren over de verhoudingen tusschen de Keine Entente en Frankrijk, doch in het bijzonder met het oog op een Italiaansche-Joego-Slavische toenadering, welke minister Barthou en Koning Alexander betrachteren. Koning Alexander besloot de reis te doen aan boord van een kruiser, terwijl de Koningin op het laatste oogenblik van godacht veranderde en in haar bijzondere wagen plaats nam, die aan de Orient-express was gehecht. Koningin Marie werd Woensdag morgen te 10 uur te Parijs verwacht. De Joego-Slavische Koningin is zeer gevoelig voor zeekiekte, daarom besloot ze op het laatste oogenblik haar man niet te vergezellen. Het is voor haar een groot geluk geweest.

De levensbeschrijving van Koning Alexander

Alexander van Joego-Slavie was een Koning-Soldaat. Op 25 jarigen leeftijd was hij opperbevelhebber van het kleine leger, waarvan de dapperheid wereldberoemd is geworden. De Koning was 48 jaar oud. Hij werd geboren te Cetigne en was de zoon van Peter I van Servie en van Prinses Zorka van Montenegro. In 1918, na de overwinning, was prins Alexander Regent van den nieuwen Staat die door het Verdrag van Versailles tot stand gebracht. De Regent had een sterk gezag nodig en ook een groot vertrouwen in de toekomst. Het Vredesverdrag schonk hem een koninkrijk dat was samengesteld uit de volkeren van veertien gegroepde gebieden.

In Augustus 1921 werd hij tot koning uitgeroepen en regeerde over Servie, Macedonie, Montenegro, Bosnie, Herzegovina, Banat, Batchka, Barania, Syrmie, Slovenie, Dalmatie, Istrië, Kroatische en Slavania. Deze lieden waren meestendeels boeren die aan hunnen grond waren gehecht. De nieuwe Koning had weltra d: genegenheid gewonnen van de bevolking die hem op de handen droeg, vooral omdat hij in rechtstreeksche lijn afstamde van de Karageorgevitch, de volksgeliefde vorsten, en omdat dus zuiver Servisch bloed in zijne aderen stroomde. Sedert 1921 werd hij dus Koning van Ser-

T IS AL SMEDENDE dat men smid wordt.
T IS AL INSCRIBVENDE dat men een miljoen wint.
KOLONIALE LOTERIJ
120 MILJOEN IN 223.440 LOTEN
Postheek 71.60 — 100 frank het biljet.
Banken, wisselagenten en postkantoren.
TREKKING 13 OCTOBER.